

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
33/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2010. április 13.

A C-73/08. sz. ügyben hozott ítélet
Nicolas Bressol és társai, valamint Céline Chaverot és társai kontra
Gouvernement de la Communauté française

Főszabály szerint ellentétes az uniós joggal a külföldi illetőségű diákok bizonyos felsőfokú közegészségügyi képzésekre való beiratkozásának korlátozása

E korlátozás azonban összeegyeztethető az uniós joggal, ha a közegészség védelmére irányuló céllal igazolható

A Belgiumi Francia Közösség több éve azt tapasztalja, hogy jelentősen nőtt a felsőoktatási rendszerébe tartozó intézményekbe beiratkozó, más tagállamokból – főképp Franciaországból – származó diákok száma, különösen kilenc orvosi és paramedicinális képzés¹ vonatkozásában.

Mivel az említett képzéseken részt vevő diákok száma túl magasra emelkedett, a Francia Közösség elfogadta a 2006. június 16-i rendeletet, amely szerint az egyetemek és a főiskolák kötelesek korlátozni a nem belga illetőségűnek tekintett azon diákok számát, akik első alkalommal iratkozhatnak be a kilenc képzés egyikére.

A külföldi illetőségű diákok összesített száma főszabály szerint korlátozva van minden felsőoktatási intézmény és minden képzés tekintetében az előző tanévben beiratkozottak összesített számának 30%-ára. E megszabott százalékarány keretében a beiratkozásra jogosult külföldi illetőségű diákokat sorsolással választják ki.

E körülmények között a Cour constitutionnelle (Belgium), amelyhez a rendelet megsemmisítése iránti keresetet terjesztettek, a Bírósághoz fordult.

A Bíróság először megállapítja, hogy a szóban forgó szabályozás **eltérően kezeli a belföldi és a külföldi illetőségű diákokat**. Ez az eltérő bánásmód az állampolgárságon alapuló közvetett megkülönböztetésnek minősül, amely tilos, kivéve, ha azt objektív okok igazolják.

A Bíróság szerint, tekintettel a Belgiumi Francia Közösség felsőoktatási rendszerének finanszírozási módjára, az e rendszer finanszírozásának túlzott megterhelésétől való félelem nem igazolhatja ezt az eltérő bánásmódot.

Ezenkívül, az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a közvetetten az állampolgárságon alapuló eltérő bánásmód igazolható a minőségi, kiegyensúlyozott és mindenki számára hozzáférhető orvosi ellátás fenntartására irányuló céllal, amennyiben az hozzájárul a magas szintű közegészség-védelem megvalósításához.

Ennek megfelelően azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó szabályozás alkalmas-e e legitim cél megvalósításának biztosítására, illetve nem haladja-e meg az e cél megvalósításához szükséges mértéket. **E tekintetben végső soron a jogvitában szereplő tények értékelésére és a nemzeti szabályozás értelmezésére kizárólagos hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság feladata annak meghatározása, hogy az említett szabályozás mennyiben felel meg e követelményeknek.**

¹ A következő felsőfokú fokozatokat adó képzésekről van szó: gyógy- és rehabilitációs tornász bachelor, állatorvos bachelor, szülész bachelor, ergoterapeuta bachelor, logopédus bachelor, podológus-podoterapeuta bachelor, gyógytornász bachelor, audiológus bachelor, pszicho-educatív támogatás nyújtására szakosodott nevelő bachelor.

Először is, a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy ténylegesen fennállnak-e a közegészség védelmét érintő veszélyek.

E tekintetben előzetesen nem zárható ki, hogy a leendő egészségügyi dolgozók képzése minőségének esetleges csökkenése idővel veszélyeztetheti az érintett területen nyújtott ellátás minőségét.

Szintén nem zárható ki, hogy az érintett képzéseken részt vevő diákok összesített számának – különösen a képzés minőségének garantálása érdekében történő – esetleges korlátozása arányosan csökkentheti azon diplomások számát, akik idővel készek lesznek az adott területen az egészségügyi ellátást biztosítani, ami azután hatással lehet a közegészség védelmének színvonalára.

A kérdést előterjesztő bíróságnak e veszélyek értékelése során mindenekelőtt azt kell figyelembe vennie, hogy a leendő egészségügyi szakemberek képzése, illetve a minőségi, kiegyensúlyozott és mindenki számára hozzáférhető orvosi ellátás fenntartására irányuló cél közötti kapcsolat csupán közvetett, és kevésbé ok-okozati jellegű, mint a közegészségügyi cél és a munkaerőpiacon már jelen lévő egészségügyi szakemberek tevékenysége közötti kapcsolat.

E körülmények között a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak kell bizonyítaniuk, hogy e veszélyek ténylegesen fennállnak. Fontos, hogy ez az objektív, részletes és számszerűsített elemzés alkalmas legyen annak valós, egybehangzó és meggyőző adatokkal való bizonyítására, hogy a közegészséget érintő veszélyek ténylegesen fennállnak.

Másodszor, ha a kérdést előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy ténylegesen fennállnak a közegészség védelmét érintő veszélyek, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóságok által szolgáltatott adatok alapján meg kell vizsgálnia, hogy az alapeljárásokban szóban forgó szabályozást alkalmasnak lehet-e tekinteni arra, hogy biztosítsa a közegészség védelmére irányuló cél megvalósulását.

Ezzel összefüggésben különösen azt kell értékelnie, hogy a külföldi illetőségű diákok számának korlátozása ténylegesen emeli-e azon diplomások számát, akik idővel készek lesznek arra, hogy biztosítsák a Francia Közösségben az egészségügyi ellátást.

Harmadszor, a kérdést előterjesztő bíróságnak különösen azt kell értékelnie, hogy az említett közérdekű cél nem érhető-e el olyan kevésbé korlátozó eszközökkel, amelyek célja, hogy a tanulmányaikat a Francia Közösségben befejező diákokat, vagy a máshol képesítést szerzett szakembereket az e Közösségben történő letelepedésre ösztönözze.

A kérdést előterjesztő bíróságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelően összeegyeztették-e az említett cél megvalósítását az uniós jogból fakadó követelményekkel, különösen a más tagállamokból származó diákoknak a felsőfokú képzésekre való bejutása lehetőségével, amely lehetőség a diákok szabad mozgáshoz való jogának lényegét képezi. Az említett képzésekre való bejutás valamely tagállam általi korlátozásának tehát az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértékre kell szorítkoznia, és kellően széles lehetőséget kell biztosítania az említett diákoknak a felsőfokú képzésekre való bejutásra.

E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a külföldi illetőségű diákok kiválasztási eljárása valóban a sorsolásra korlátozódik-e, és ha igen, ez a kiválasztási mód, amely nem az érintett jelentkezők képességein, hanem a véletlenen alapul, szükséges-e az elérni kívánt célok megvalósításához.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélethirdetésről készített felvételek hozzáférhetők: „Europe by Satellite” ☎ (+32) 2 2964106